

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. Ямбол, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Ст. Стоева

Членове: Калина Г. Пейчева
Анита Хр. Велева

като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Въззивно гражданско дело № 20222300500428 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435, ал.2 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на Б. С. А. длъжник по изп. д. № 20178780400646 срещу отказ на ЧСИ И.Х. рег. № 878 на Камарата на ЧСИ за прекратяване на изпълнителното дело, обективиран в съобщение изх.№34764/01.09.2022 г.

В жалбата се твърди, че с молба вх.№28167/10.08.2022 г. по и.д. №20178780400646 А. е заявила искане в качеството ѝ на солидарен длъжник по делото за прекратяване на производството на осн. чл.433, ал.1, т.8 ГПК поради настъпила перемпция и изтекла погасителна давност досежно вземането предмет на изпълняемото материално право, както и че във вр. с молбата е постановен отказ на ЧСИ Х., материализиран в съобщение изх. №34764/01.09.2022 г., получен на електронния адрес на пълномощника адв. Й. Ч., на 02.09.2022г. Твърди се, че по отношение на солидарния длъжник Б. А. последното валидно изпълнително действие е предприето по почин на вискателя ОТП Факторинг България ЕООД на 03.08.2017 г., а именно- налагане на запор върху банкови сметки на Б. А. в Банка ОББ АД въз основа на изпратено от ЧСИ Х. запорно съобщение. Твърди се, че след 03.08.2022 г. до момента по делото не са предприемани изпълнителни действия по инициатива на вискателя срещу длъжника А., нито от страна на съдебния изпълнител са предприемани изпълнителни способи срещу имуществото на този солидарен длъжник. Отричат се като неправилни и противоречащи на закона и тълкувателната практика мотивите на ЧСИ Х., вложени в базиса на постановения отказ да приложи чл.433, ал.1, т.8 ГПК и частично да прекрати производството спрямо А., свеждащи се в неизтичане на

период по-дълъг или равен на 2 години, в който вискателят да не е поискал предприемане на изпълнителни действия или да не е извършено плащане, което становище е обосновано с последно извършено по делото плащане на 26.09.2022 г. Твърди се, че погасителни вноски по делото /в т.ч. и въпросното плащане от 26.09.2022 г./ са извършвани само и единствено от П. А.. В заключение се поддържа правното становище, че по отношение на длъжника Б. А. са настъпили *ex lege* предпоставките по чл.433, ал.1, т.8 ГПК, и спрямо нея изпълнителното дело е прекратено, а в допълнение се поддържа тезата за реализиране на фактическия състав на погасителната давност към 03.08.2022 г. досежно вземането срещу Б.А., произтичащо от изпълнителен лист от 22.12.2009г.

Вискателят "ЕОС Матрикс" ЕООД е подал отговор, в който посочва актуализирания размер на вземането по изпълняемото материално право към 13.09.2022 г., 180523, 46 лв. /главница в размер 99 677.04 лв., лихви в размер на 80 846, 42 лв./ и заявява по същество позиция, че в случай на наличие на предпоставки за прекратяване на изпълнителното производство, молбата на длъжника Б. А. следва да се уважи.

В депозираните по реда на чл.436, ал.3 ГПК мотиви, озаглавени "обяснения" на съдебния изпълнител по оплакванията в подадената жалба, в които формулира оценка за неоснователност на жалбата, т.к. в срока по чл.433, т.8 ГПК са насрочвани публични продани на недвижими имоти, налагани са запори/възбрани и от вискателя са подавани молби, с които е прекъсвана перемпцията, в т.ч. с постъпване на плащания, последното от 26.09.2022 г.

ЯОС, като взе предвид акцентираните в жалба фактически твърдения и правни съображения на страните, съобразявайки индивидуално и комплексно събраните доказателства, и основавайки се на относимата нормативна уредба и вътрешното си убеждение, установи следното:

При ЧСИ М.М., рег. № 786 с район на действие СГС с разпореждане от 20.05.2010 г. е образувано изп. д. № 20107860401043 по молба на банка ДСК ЕАД. Изп. д. е образувано въз основа на издаден изпълнителен лист от 22.12.2009 г. на СРС, въз основа на заповед за незабавно изпълнение от 21.12.2009 г. по ч.гр.д.№56197/2009 г. на СРС, ГО, срещу длъжника П. Г. А. ЕГН***** и длъжника Б. С. А. ЕГН ***** за **заплащане в условия на солидарност** на Банка ДСК ЕАД ЕИК121830616, със седалище и адрес на управление гр.София, ул. Московска №17 сумата от 61225, 36 евро главница и сумата от 3 154, 44 евро лихва за забава за периода 06.08.2009 г.-16.12.2009 г., ведно със законната лихва върху главницата от 17.12.2009 г. до плащането, както и 4255, 32 лв. разноси.

В течение на изпълнителния процес по молба вх.№ 5879/02.05.2012 г. от „ОТП Факторинг България“ ЕООД ЕИК 201058040, гр.София и представен договор за цесия от 07.12.2011 г. последното в качеството на цесионер е конституирано като вискател по изп.д. по описа на ЧСИ М.М. с рег.№786.

На основание молба вх.№14277/19.06.2017 г. от „ОТП Факторинг България“ ЕАД за прехвърляне на изпълнителното производство и продължаване на изпълнителните действия

срещу солидарните длъжници П. А. и Б. А. от ЧСИ И.Х. с район на действие на ОС-Ямбол е образувано изп.д. №20178780400646/06.07.2017 г. по описа на ЧСИ И.Х..

Въз основа на молба вх.№35661/14.11.2018 г. от "ЕОС Матрикс" ЕООД ЕИК 131001375, ведно с представен договор за цесия е настъпило ново активно правоприемство в изпълнителния процес, като за конституиран нов взыскател е прието "ЕОС Матрикс" ЕООД, обективизирано в уведомления до длъжниците изх.№30655/19.11.2018 г. и изх. №30657/19.11.2018г.

По време на висящите изпълнителни производства изп. д. № 20107860401043 по описа ЧСИ М.М., рег. № 786 с район на действие СГС и продължаващото изп.д. №20178780400646/06.07.2017 г. по описа на ЧСИ И.Х. проследимата в постъпилите материали хронология на приложените спрямо имуществената сфера на Б. А. изпълнителни способи и изграждащите ги изпълнителни действия са: извършен опис в протокол от 11.11.2010 г. на ипотекиран в полза на първоначалния взыскател Банка ДСК ЕАД апартамент №6, находящ се в гр.София, жк Младост 1, бл.102-102а,вх. А, ет.3, ап.6, собственост на П. А. и Б. А.; въз основа на запорно съобщение изх.№9873/26.06.2012 г. е наложен запор върху трудовото възнаграждение на Б. А.; със съобщение изх. №28769/22.10.2012 г. е вдигнат запор върху трудовото възнаграждение на длъжника Б. С. Анднова, като на 02.08.2013 г. е постъпила молба вх.№13646/02.08.2013 г. от взыскателя „ОТП Факторинг България“ ЕАД с искане за налагане на запор върху банкови сметки на Б. А.; в периода 10.06.2014 г.-01.08.2014 г. са извършени действия на осн. чл.487 ГПК за изнасяне на публична продан на недвижим имот, собственост на Б. С. А. и П. Г. А., апартамент, находящ се в гр.***** , като с постановление за възлагане на недвижим имот от 16.06.2014 г. на осн. чл.496, ал.1 ГПК посоченият недвижим имот е възложен на обявената за купувач с Протокол от 10.06.2014 г.- Р.Й.Т.; с изпратено запорно съобщение изх.№12914/15.09.2016 г. и запорно съобщение изх.№12911/15.09.2016 г. е наложен запор върху сметките на Б. А. в „Първа инвестиционна банка“ АД и в „Уникредит Булбанк“ АД; подадена е молба вх.№1302/17.01.2017 г. от взыскателя "ОТП Факторинг България" ЕАД за налагане на запор върху всички банкови сметки и банкови касети на Б. С. А., открити в "Уникредит Булбанк" АД.

Със запорно съобщение изх.№19103/01.08.2017 г. , връчено на ОББ АД на 03.08.2017 г. е наложен на осн. чл.507 ГПК запор на всички открити в банката сметки, суми, депозирани за доверително управление, ценности в банкови касети и трезори на длъжника Б. А. до размера на дълга ѝ по изп.д. /99 677, 04 олихвяема сума и 30 149, 15 лв. неолихвяема сума 6 996, 01 лв. разноски/,като запорът не касае парични вземания/обезщетения по КСО, социални помощи, вземания от трудово възнаграждение/ пенсия до размера на МРЗ. Във вр. с така наложения запор от сметката на солидарния длъжник са изпратени по сметка на ЧСИ Х. сума в размер на 130 лв. на 10.10.2017 г. Издадена е фактура №22479/06.03.2018 г. от ЧСИ И.Х. на получателя- длъжник Б. С. за сумата 239, 35 лв., представляваща задължение за такси по ИД, пощенски разходи, разноски, платена по банков път на 06.03.2018 г. по сметка на ЧСИ Х..

Впоследствие в периода 16.03.2017 г.-05.01.2018 г. са предприемани изпълнителни действия с ефект в имуществената сфера на длъжника П. Г. А.: с постановление №06388/16.03.2017 г. е наложена възбрана върху 1/3 ид.ч. от дворно място с площ 1600 кв.м. , съставляващо УПИ 9-355, в квартал "37" по ДРП на с.*****, заедно с построената в него постройка с площ 75 кв. м., извършен е опис на посочения недвижим имот с протокол за опис от 05.09.2017 г.; с протокол от 22.12.2017 г. за купувач на 1/8 ид.ч. , от индивидуализираното дворно място с площ 1600 кв. м. , собственост на длъжника П. А., е обявен Г.П.А.; с постановление от 05.01.2018 г. описаният недвижим имот е възложен на обявения за купувач Г.А..

Постъпвали са доброволни плащания по сметка на ЧСИ Х. за погасяване на дълга по изп.дело от солидарния длъжник П. Г. А. за следните суми, както следва на 27.05.2019 г. -60 лв.; на 27.06.2019- 60 лв.; на 26.07.2019 г.-60 лв.; на 29.07.2019 г.-180 лв.; на 26.08.2019 г.-60 лв.; на 27.09.2019 г.-60 лв.; на 29.10.2019 г.-60 лв.; на 28.11.2019 г. -60 лв.; на 27.12.2019г. -60 лв.; на 28.02.2020 г.- 60 лв.; на 23.03.2020 г. -60 лв.; на 27.04.2020 г.-60 лв.; на 01.06.2020 г. - 60 лв.; на 28.07.2020 г. -60 лв. ; на 04.09.2020 г.- 60 лв.; на 14.12.2020 г. -60 лв.; на 13.01.2021 г. -60 лв.; на 13.10.2020 г.- 60 лв.; на 12.02.2021 г. -60 лв.; на 15.03.2021 г. -60 лв.; на 13.07.2021 г. -60 лв.; на 13.09.2021 г. -60 лв. ; на 13.10.2021 г. -60 лв. ; на 12.11.2021 г. -60 лв.; на 26.09.2022 г. -60 лв.

Въззивната жалба по чл.435, ал.2, т.6 ГПК е допустима като подадена от легитимирано лице и в законоустановения срок по [чл. 436, ал. 1 от ГПК](#) срещу подлежащ на обжалване акт на съдебен изпълнител. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В коментираната формално- нормативна специфика и на плоскостта на възведените в жалбата възражения и съотносителите с тях очаквания от конкретен правен отговор, е нужно да се обозначи правно-терминологичното и практическо различие между институтите на давността и перемпцията и разграничението в настъпилите от тях правни последици. Перемпцията е без правно значение за давността. Давността изключва принудителното изпълнение /НО пред съдебния изпълнител длъжникът не може да се позове на нея и съдебният изпълнител не може да я зачете), а перемпцията – обратно, предполага неудовлетворено притезание в рамките на принудителното изпълнение, но въпреки това съдебният изпълнител е длъжен да я зачете. Когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ, след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ – той дължи подчинение на представения и намиращ се все още у него изпълнителен лист. Единствената правна последица от настъпилата вече перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново – отделно изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право. В контекста на гореизложените правни съображения следва, че перемпцията има единствено процесуално- правна стойност. / виж В Решение № 37 от 24.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1747/2020 г., IV г. о., ГК/

Съобразно обвързващите постановки на т. 10 от [ТР № 2/26.06.2015 г.](#) по тълк. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС е дадено точно и съдържателно тълкувателно разяснение на приложния обхват и нормативен смисъл на правилото чл.433, ал.1, т. ГПК, според което

когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на 2 години, изпълнителното производство се прекратява на основание [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#), както и че прекратяването на изпълнителното производство поради т. нар. "перемпция" настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на предпоставките на чл.433, ал.1, т.8 ГПК. Допълнително следва да се отбележи и, че няма нормативно определено съдържание на актовете, с които се произнася съдебният изпълнител /постановления, разпореждания, протоколи, резолюции/ и че в конкретния случай наименованието на акта не променя съдържанието, както и крайния ефект на произнасянето, в случая, че ЧСИ Х. е отказала да прекрати на осн. чл.433, ал.1, т.8 ГПК изпълнителното дело по отношение на длъжника Б. С. А..

В Решение № 37 от 24.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1747/2020 г., IV г. о., ГК са представени в принципен обобщен план хипотези, най-общо обозначими като пасивно поведение на противопоставените страни в изпълнителния процес, в т.ч. на органа по изпълнението, свързващи се с поставяне на началния период на срока по чл.433, ал.1, т.8 ГПК: Двугодишният срок за перемпция започва да тече от първия момент, в който не се осъществява изпълнение (включително доброволно, напр. по постигнато споразумение между страните), т. е. осъществяването на всички поискани способности е приключило (успешно или безуспешно) или поисканите не могат да се осъществяват по причина, за която вискателят отговаря – след направеното искане не е внесъл такси, разноски, не е оказал необходимото съдействие и така осуетява неговото прилагане. След обстоен преглед на наличните книжа и документи по изпълнителното дело, ЯОС отчете, че не се съдържат, съотв. не са представени доказателства, че спрямо жалбоподателя Б. А.в са предприети изпълнителни действия за период по - кратък от две години по изп.д. №20178780400646/06.07.2017 г. по описа на ЧСИ И.Х., след последното постъпило плащане на 06.03.2018 г. по сметка на ЧСИ Х. в резултат на наложен запор върху получавано от Б. А. трудово възнаграждение със запорно съобщение изх.№19103/01.08.2017 г., изпратено до ОББ АД на 03.08.2017 г. В случая без съществено правно значение за началния момент на перемпцията е, дали следва да бъде зачетен момента на налагането на запор върху трудовото ѝ възнаграждение или този на връчване на съобщението за налагане на запора съгласно [чл. 450, ал. 2 ГПК](#), т.к. достатъчна документална обосноваост в доказателствените намират последващи изпълнителни действия, а именно – по сметка на ЧСИ Х. е изпратена сума в размер на 130 лв. на 10.10.2017 г., както и сума в размер на 239, 35 лв. платена по банков път на 06.03.2018 г., въз основа на издадена фактура №22479/06.03.2018 г. от ЧСИ И.Х. на получателя- длъжник Б. С.. След 06.03.2018 г., когато по сметка на ЧСИ Х. е изпратена сума 239, 35 лв. за погасяване дълга на длъжника А. в продължение на две години до 06.03.2020 г. последният конституиран вискател „ЕОС Матрикс“ ЕООД не е поискал извършване на изпълнителни действия срещу жалбоподателя-солидарен длъжник. В тази връзка поради перемпция изпълнително дело № 646/2017г. по описа на ЧСИ И.Х. е прекратено на 07.03.2020 г., тъй като в посочения двугодишен срок изпълнителни действия не са искани. Приложението на чл.433, ал.1, т.8 ГПК изисква кумулативна обективна

даденост на бездействието на вискателят да поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години , респ. липсата на предприети изпълнителни действия от ЧСИ в рамките на възлагането по чл.18 ЗЧСИ, както и липсата на доброволно плащане или признаване на вземането от длъжника.Тази кумулативна даденост на отрицателни предпоставки обуславя в случая прекратяването на изпълнителното дело, поради т. нар. перемпция, която е настъпила ex lege.Правно ирелевантно е, дали съдебният изпълнител е издал съответно постановление, т.к. актът на съдебният изпълнител има декларативен, а не конститутивен характер. С перемирането на изпълнителното дело то се прекратява, а оттам се прекратяват принудителното изпълнение като "съдебният изпълнител служебно вдига наложените запори и възбрани, като всички други предприети изпълнителни действия се обезсилват по право, с изключение на изпълнителните действия, изграждащи тези изпълнителни способности, от извършването на които трети лица са придобили права (напр. купувачите от публична продан), както и редовността на извършените от трети задължени лица плащания" – така т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК.

Преведените суми за погасяване дълга на длъжника Б. А. на 10.10.2017 г. и последно на 06.03.2018 г. по сметка на ЧСИ, отразяват хронология на валидно извършени изпълнителни действия чрез насочване изпълнението върху отделен имуществен обект на длъжника за погасяване на ликвидно и изискуемо вземане на вискателя, надлежно удостоверно в изпълнителния лист. В диапазона 07.03.2018 г.-07.03.2020 г. съдлъжникът А. не е търпяла ограничение в правната си сфера, поради което отказът на ЧСИ Х. да приложи чл.433, ал.1,т.8 ГПК и частично да прекрати изпълнителния процес спрямо солидарния длъжник Б.А. е в разрез с обективизираните предпоставки на тази разпоредба и настъпилите ex lege правни последици на перемирането.

По отношение на формулираното по общ начин възражение в обясненията на ЧСИ Х. за ритмично осъществявани изпълнителни действия в по-кратък от изискуемия 2-годишен срок, прекъсващи перемпцията, в т.ч. последно постъпило плащане на 26.09.2022 г.: В случая приложените изпълнители способности чрез вписване на възбрана и провеждане на публична продан на недвижим имот, индивидуална собственост на съдлъжника П. А. и извършвани от последния доброволни периодични плащания по банков път в периода 27.05.2019 г.-26.09.2022 г. касаят единствено имуществената сфера на този солидарен длъжник и препятстват в тесен смисъл перемирането на изпълнителния процес спрямо него. Солидарността има абсолютно и относително действие спрямо длъжниците, като едно от проявленията на относително действие на солидарността на материално-правно равнище се съдържа в разпоредбата на [чл. 125, ал. 1 ЗЗД](#), в която е предвидено, че прекъсването и спирането на давността срещу един солидарен длъжник не произвежда действие спрямо останалите съдлъжници. Аргумент в услуга на този извод може да се извлече и от интерпретацията на процесуалната уредба. Както в общия исков процес, така и в изпълнителния процес солидарните длъжници са обикновени другари. Техните действия и

действията, респ. бездействията спрямо всеки от тях нито вредят, нито ползват останалите с изключение на обстоятелството, че удовлетворяването на вискателя от един от солидарните длъжници има погасителен ефект и за останалите, което е проявление на абсолютното действие на солидарността – арг. [чл. 123, ал. 1, изр. 1 ЗЗД](#). В подкрепа на гореизложеното е генерирана убедителна по своята последователност и устойчивост съдебна практика, обективизирана в Решение № 133 от 10.08.2022 г. на ВКС по гр. д. № 562/2022 г., III г. о., ГК, напр. [решение по гр. д. № 1667/20017 г.](#) на IV г. о. и цитираното в него решение по т. д. № 404/2015 г. на II г. о. /, в които е изтъкнато: Непредприемането на действия от вискателя по отношение на един от солидарните длъжници в рамките на посочения в [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#) процесуален преклузивен срок, съответно – прекратяването на изпълнителното производство по отношение на този длъжник по силата на закона, не съставлява отказ от изпълнение, нито води до погасяване на материалното право. Срокът за прекратяване на изпълнителното производство по перемция започва да тече /респ. – и изтича/ от последното валидно изпълнително действие спрямо всеки един от длъжниците, предвид различните изпълнителни правоотношения, и след неговото изтичане може да бъде инициирано образуването на ново изпълнително дело Бездействието на вискателя за осъществяване на изпълняемото право по отношение на един от посочените в изпълнителния лист солидарни длъжници и настъпилото по право прекратяване на изпълнителното производство на основание по [чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК](#), не води до извод за отпадане на условията за допустимост на изпълнителното производство, нито, че са настъпили обстоятелства, водещи до погасяване на надлежно установено материално право, или до погасяване на правото за принудително изпълнение.“ Сходен правен коментар, предоставящ валидна юридическа опора на становището на настоящия състав е инкорпориран и в Решение № 48/ 14.07.2016 г. по т.дело № 404/2015 г. на ВКС: „По-конкретно, насочването на изпълнението само срещу осъдения поръчител и изтеклия срок за прекратяване на изпълнителното дело по перемция срещу главния длъжник, не води до погасяване на вземането, нито до обезсилване на изпълнителното основание и на изпълнителния лист. Не съществува законова пречка за иницииране на ново изпълнително производство до изтичане на давността срещу главния длъжник.“ Следователно с оглед възприетото авторитетно тълкуване, разграничаващо отделното и независимо течение на срока за прекратяване на изпълнителното производство по перемция спрямо солидарните длъжници - от последното валидно изпълнително действие спрямо всеки един от тях с оглед различните изпълнителни правоотношения, ЯОС приема, че изпълнителното производство по отношение на Б. А. е било перемирано към 07.03.2020 г. На това основание, съобщението, обективизиращо отказ на ЧСИ Х. да прекрати частично изпълнителното производство следва да бъде отменено, като се признае за настъпило по силата на закона частично прекратяване на изп.дело към 07.03.2020 г. спрямо жалбоподателя Б. С. А..

Що се касае до релевираното във въззивната жалба искане за установяване настъпването на материалноправния ефект на погасителната давност към 03.08.2022 г. досежно надлежно удостоверното притезание срещу солидарния длъжник Б.А., произтичащо от изпълнителен

лист от 22.12.2009г., същото поставя въпрос, който не е от категорията на разрешимите в производството по реда на чл.435 и сл.ГПК. Инвокираното под форма на правопогасяващо възражение оспорване на материалното право, удостоверено в изпълнителен лист, издаден въз основа на заповед за незабавно изпълнение, е предмет на установителен иск по чл.439, вр.чл.124 ГПК.

Водим от гореизложеното, ЯОС

РЕШИ:

Отменя отказа на ЧСИ И.Х. рег.№878, с район на действие ОС-Ямбол, обективиран в съобщение изх.№34764/01.09.2022 г. за прекратяване на изпълнителното производство, на основанията по [чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК](#) спрямо Б. С. А. солидарен длъжник по изп.д. №20178780400646/06.07.2017 г. по описа на ЧСИ И.Х..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____